

Vlastivědné muzeum
Vysoké n. Jizerou
512 11

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ČERVEN 1996

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník č. 6/1996, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 4,- Kč. Příspěvky zasílejte do každého
posledního dne v měsíci na MěÚ Vysoké nad Jizerou PSČ 512 11.
Vytiskla tiskárna Glos Semily, s.r.o., tel/fax (0431) 2644, v roce 1996.

P. Bosmans:

Optimismus

*Nedívej se pořád do země,
nepřipomínej si jen stinné stránky života.
Nebud škarohlíd.
Jinak budeš jen ten utiskovaný,
nešťastný a pořád nemocný.
Zahleď se také na slunné stránky života.*

*Buď optimista !
Optimismus je nejnádhernější a také nejlevnější prostředek,
jak žít dlouho zdravě a šťastně.
K optimismu patří zdravý duch.
Ten se však nesrovnává s duchem žádostivosti,
který se dokáže radovat jenom z přepychu,
rozkoše, pocitu nadřazenosti a prestiže.
Radost, která končí rozbitou sklenicí na zemi
nebo také posledním polibkem,
není opravdovou radostí.*

*Opravdová radost má hlubší kořeny.
Vyrůstá z ducha lásky,
která jako plamen
zachvacuje lidská srdce.
Přeji ti, abys i ty našel radost i kousek ráje.*

ZPRÁVY z městského úřadu

Výsledky voleb do Parlamentu České republiky za správní celek města Vysokého nad Jizerou

Vysoké - zaps. voličů 728,
volilo 632/86,81 %

Sklenařice - 143, 131/96,61 %
Tříč - 105, 84/84,80 %
Stará Ves - 57 49/85,96 %
Helkovice - 39 32/82,65 %

Celkem ze 1072 zapsaných voličů
volilo 928, t.j. 86,50 %.

ODS	291 hlasů	- 31,36 %
ČSSD	197 "	21,23 %
KDU-ČSL	125 "	13,47 %
SPR-RSČ	76 "	8,19 %
KSČM	55 "	5,93 %
ODA	46 "	4,96 %
SD-LSNS	44 "	4,74 %
DEU	35 "	3,77 %
DŽJ	31 "	3,44 %
Nezávislí	12 "	1,29 %
ČMUS	8 "	0,86 %
LB	7 "	0,75 %
SDL	1 "	0,11 %

*Malý, ale "trefný" doplněk
k předvolební kampani*

Vanžurovy kotrmelce

Dne 27. května 1996 se mi dostaly do rukou Halo noviny, komunistický plátek. Přinesl mi ho přítel, který zcela výjimečně investoval drobný peníz do organizace, která je svým názvem a svou ideologií pro něho zcela nepřijatelná. K tomuto kroku se rozhodl pouze z toho důvodu, že chtěl zjistit, jak budou soudruzi z KSČM komentovat návštěvu svého poslance Dr. Štraita dne 23.5.1996 ve Vysokém nad Jizerou.

Článek "Odešli s dlouhým nosem" autora Václava Vanžury však překonal veškerá očekávání.

Jelikož jsem byl výše zmiňovaného setkání občanů města s komunistickým poslancem přítomen v sále hasičské zbrojnice, mohu uvést lži v pravdu, aniž bych musel mít strach (alespoň doufám) o své koryto, na rozdíl od autora článku.

Dovolte mi prosím tedy krátký úvod.

Poslanec Štraita usiloval o návštěvu vysockých komunistů na půdě hasičské zbrojnice již několikrát, hrozil ústavou, Listinou základních práv a svobod (jak smutné od předlistopadového soudruha), argumentoval neplatností "Vysocké vyhlášky" atd. Přesto se mu nechtělo jít do vážného sporu o tom : zda vstoupit bez povolení majitele na "zakázanou půdu", i když je poslancem Parlamentu ČR.

23. května mu byl objekt hasičské zbrojnice poskytnut a to pouze z důvodu, že pan starosta úzkostlivě dbal na to, aby nebyla porušena volební kampaň před volbami do parlamentu.

Zcela objektivně musím přiznat, že jsem o toto setkání projevil zájem a připravil si na soudruha poslance několik otázek řídit se heslem, že neexistuje špatná otázka, pouze špatná odpověď, jak tvrdí jeden "narůžovělý" politik.

Zahájení mítinku proběhlo v nervozní atmosféře, neboť pan poslanec neudržel nervy na uzdě a zcela nepochopitelně se ujal strhávání plakátů, které informovaly o tom, kolik obětí má v naší republice a ve světě na svědomí komunistický režim. Pan poslanec si počínal velice vehementně, což vzbudilo oprávněné rozhořčení u iniciátora této formy protestu, pana Jiřího Doubalíka, který konzultoval vylepení plakátů se zástupci hasičů ve Vysokém nad Jizerou. Kolik hasičů protestovalo, soudruhu Vanžuro? Jeden, shodou okolností předseda MO KSČM.

Nervozní začátek se odrazil později i na situaci v jednacím sále, kde se sešlo cca 10 lidí na "levé" straně (z toho cca 5 přespolních) a 7 lidí orientovaných jiným směrem, které nazval pan Vanžura "doubalíkovci" a "sedmi statečnými". Zde bych doporučil autorovi vynechat příště srovnání s filmovými hrdiny, neboť mě napadá jistá souvislost s Calverou a jeho lidmi, kteří měli co činit se zmiňovanými sedmi statečnými.

Upřímně řečeno nejsem zastáncem konfrontace, kde chybí argumenty a vůle stran vyslechnout názor druhého, a proto ani tato nervozní atmosféra nebyla podle mého gusta. Na druhé straně se však nelze divit, že rozhořčení pana Doubalíka bylo velké, neboť pan poslanec, vědom si své imunity, spor zbytečně vyprovokoval, jako by snad měl s oním režimem, který předmětné plakáty kritizovaly, něco společného.

Po chaotickém a nervozním začátku horké hlavy vychladly. Soudruh poslanec vyndal noviny a četl všem přítomným názvy článků, což silně připomínalo kamelota, který prodával v podchodu na Václaváku Večerní Prahu. Aby se občerstvil, pojídal s předstíraným klidem cukrátku a dále předčítal. "Levá strana" mlčela a ukázněně poslouchala svého "šéfa". Marná sláva, kázeň je kázeň.

"Pravá strana", která neměla žádné bombony, požádala pana podnikatele Fejkla o kafe a bylo jí s chutí vyhověno. Kafe se však většinou pije u stolu, a proto ta vaše "válečná porada", soudruhu Vanžuro.

Atmosféra v sále byla tichá, soudruhu poslancovi došly titulky a tudíž řekl: „Tak jsme si, soudruzí, řekli, co jsme si chtěli říci, má někdo nějaký dotaz?“ (Nikdo z přítomných, mimo poslance, cca 1 hodinu nepromluvil).

Konečně jsem se mohl přihlásit se svými otázkami. Týkaly se způsobu vysvětlování historických faktů členům KSČM v souvislosti s tzv. "německou otázkou". Připomenul

jsem některá historická fakta, sovětské gulagy, hladomor na Ukrajině, tajný pakt v předvečer II. světové války Hitler-Stalin, obsazení Polska ze západu i z východu, politickou podporu bývalé NDR, "uvítání" německých tanků v srpnu 1968 ...atd. Připomenul jsem i fakt, jak se minulý režim choval k některým lidem, kteří byli za války vězněni nacisty a po válce byli vězněni komunisty a dále živořili z minimálních důhod. Připomenul jsem též, že "samet" ve své, až přehnané demokratičnosti nerozlišoval restituenty dle minulé politické příslušnosti. Každý dle jednoho metru, i když bolestně. Komunisté samozřejmě v první řadě.

Odpovědi soudruha Štraita byly zcela v duchu osvědčené strategie, úhyb, zamlčení, šed, položení protiotázky.

Soudruh poslanec zná pravdu, má možnost studovat mnoho odtajněných materiálů, je vzdělaný, vždyť je docentem společenských věd, jistě nečerpá informace z brožůrek pro absolventy VUMLU.

Jednoznačný názor však nemůže veřejně sdělit. Co by asi řekli chudáci prostí členové strany, kteří ve "víře" v rudý moloch byli a jsou balamutění, co by asi řekli všechny ty "bílé košile", které dříve "zdravstvij" a čest práci a nyní "zimmer frei", o čem by psali soudruzí Vanžurové.

Mítink skončil záhy, bylo položeno ještě několik osobních otázek s osobním napadáním rodinného příslušníka, který již nežije. Když chybí argu-

menty, vše je dobré. Zde se probrali z mlčení "leví" občané města. Nechutné.

Závěr článku v Halo novinách je laděn velice žertovně a zmínka o antikomunistické bojůvce a údiv nad tím, že tajemník MěÚ chtěl slyšet pravdu, nestojí za komentář. Co však je třeba okomentovat, je poslední věta, kde autor článku ústy soudruha poslance vyjadřuje naději, že občané Vysokého nad Jizerou budou volit dle svého svědomí. Skutečně se tak stalo.

KSČM ....5,93% platných hlasů z 1.072 voličů (cca poloviční výsledek proti republice).

Pavel Štěpánek

INFORMACE OBČANŮM

Vážení občané, firma INKOMA s.r.o. vás chce touto cestou informovat o některých záležitostech, týkajících se správy městského vodovodního a kanalizačního řádu.

Stávající ceny vodného a stočného ve Vysokém n. J. zůstávají prozatím beze změny. Firma INKOMA s.r.o. požádala pouze o sjednocení ceny vodného v obcích Skleňarice a Trč. Zmíněná změna je plně v kompetenci městského zastupitelstva, kterému byla žádost adresována.

Části města, jež je odkanalizována do ČOV OREA, bude účtováno stočné obecním úřadem na základě údajů vodoměrů po poměrovém rozpočtu

úplaty města na provoz zmíněné čističky. Tímto způsobem bude ukončeno dotování stočného v této části města.

Žádosti o přípojky je nutno doručit správci vodovodu a kanalizace na úpravnu vody ve Vysokém n. J. panu Martinu Nesvadbovi, čp. 315 Vysoké n. J. nebo na telefon do vodárny č. 94461 mezi 6-8 hod. ranní každé úterý. Ten také podá potřebné další informace, o které budete mít zájem.

*Za firmu INKOMA:
ing. Aleš Širůček, technolog*

OKRESNÍ ÚŘAD SEMILY

Referát kultury

Na základě vládního usnesení č. 595/1995 byla v budově Okresního úřadu v Semilech zřízena informační služba pro občany. Informační středisko najdete v 1. patře OkÚ v kanceláři podatelny, číslo dveří 120. V úředních dnech pondělí a středa od 7,00 do 17,00 hod. vám zde budou poskytovány veškeré základní důležité údaje, potřebné k vyřizování záležitostí na vašich příslušných správních úřadech. Zde je k dispozici i přehledný a kompletní bulletin, vydaný Okresním úřadem Semily v úzké spolupráci s dalšími státními orgány s okresní působností. Obsahuje adresy, telefonní spojení, úřední hodiny, organizační strukturu a náplně činností správních

úřadů. Dozvíte se, podle jakých zákonů a vyhlášek je třeba postupovat při vyřizování konkrétní záležitosti, co musí obsahovat podání, žádost, návrh nebo jiný dokument. V případě potřeby vám pracovníci úřadu zajistí pořízení kopií potřebných dokladů. Zároveň bych chtěla upozornit, že tento informační bulletin je k dispozici na všech obecních a městských úřadech, na všech správních orgánech s okresní působností, též na detašovaných pracovištích ministerstev našeho okresu. Věřím, že zřízení informačního střediska vám usnadní vyřizování vašich záležitostí na úřadech.

*Jarmila Kuželová
tisková mluvčí*

Víte, že...

□ novým vedoucím v obchodu s potravinami u kostela je pan Jiří Janoušek (22) z Pasek nad Jizerou? Je absolventem zemědělského učiliště ve Vysokém, pracoval na státním statku před vojnou i po ní. Je vlastně druhým nejmladším podnikatelem v našem městě. Přejme mu, ať má úspěch. Jako prodavačky jsou i nadále sestry Míša Zemanová a Nasfa Patočková

□ v sobotu 1. června se ve Vysokém otevřel nový obchod Sport FALCO. Společnými podnikateli jsou PhaDr D. Ďurda a G. Havel. V obchodě budou k dostání vyložené sportovní artikly, např. jízdní kola, stany, spor-

tovní oblečení, lyže a celý lyžařský sortiment. Přípravuje se i půjčovna jízdních kol a v zimní sezóně půjčovna lyží. Obchod povede p. Gunar Havel, (26 let, ženatý, 2 dětí), bývalý aktivní lyžař 17 let, t.j. od dětských závodů, věnoval se zcela lyžařskému sportu, absolvoval sportovní gymnasium v Jilemnici a 4 roky byl členem reprezentačního lyž. družstva České republiky. Narodil se v Norsku, ale rodina pochází z Jablonce nad Jizerou. Obchod je umístěn v domě bývalého lyžařského reprezentanta, později výrobce lyží Ant. Bartoně. Hodně úspěchů!

□ v nákupním středisku ve Vysokém je instalován nový velký chladicí pult pro uzeniny a masné výrobky od firmy Hauser, Rakousko. Pro zákazníky je tak umožněn velký výběr uzenářského zboží

□ spořitelna má opět bankomat.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Jak vzpomíná na školu a učitele pan Grosman ze Trčice 2. závěrečná část

Vedle p. učitele Kavana vzpomíná pan Grosman na kaplana Voborníka a pana faráře Böhma, na pana učitele Slavíka, na ředitele Pavlíka. „Náboženská výchova byla proti dnešku důkladnější. Pan učitel chodil s dětmi

do kostela a hrál na varhany. Do kostela se muselo chodit včas, aby si děti sedly, chodilo mnoho lidí.“

Pan učitel Slavík učil počty a kreslení. Dochované výkresy svědčí jak o nadání jejich autora, tak o pedagogických dovednostech učitele. Navíc o době přerodu v názorech na výtvarnou výchovu. Vedle kreseb skutečných předmětů je hojně zastoupena stylizace.

I s měšťankou je spojena vzpomínka na školní výlet. Našinci vskutku zůstává rozum stát. Představte si: za jediný den pěšky do Vysokého /sraz byl ve 4 hodiny/, pěšky z Vysokého do Tanvaldu, odtud vlakem do Liberce, z Liberce pěšky na Ještěd a zase pěšky do Dlouhých Mostů na vlak, který je dovezl na Bohňovska. A odtud - no jak jinak - pěšky až do Trčice! Úctyhodný výkon nesrovnatelný s únavou intelektuála způsobenou hodinovou procházkou za městem.

Rozkošná je i vzpomínka na sebe i spolužáky coby vykulené venkovánky překvapené městem, narážející do kandelábrů i všeho, co se nečekaně připletlo do cesty.

Velkolepé oslavy vzniku republiky podrobně popsané v řadě školních kronik kupodivu nezůstaly v hlavě velkého školáka, nedávno přišedšího z německého školení v Rokytnici. Vzpomíná jen, že se v kostele na konci mše po vzniku samostatného státu zpívala československá hymna.

Pan Grosman vydává svědectví i o proslulosti vysocké hospodářské školy /psal o ní ve Větrníku v březnu

1994 ing. Grafek/. Uchovává fotografii absolventů a učitelského sboru ze šk. roku 1991/22 a s úctou vzpomíná učitelů a profesorů: ředitele Josefa Koukolu, dr. Pluhaře, dr. Dufka, p. Jos. Zajíčka, p. uč. Kavana a dalších. Dochované práce pana Grosmana vysvětlí, proč byla tato škola tak oblíbená. Kromě zemědělství, zahradnictví a ovocnářství naučila nakreslit plán domu, vyměřit parcelu a mnoho dalších pro život užitečných věcí.

Poděkujeme panu Grosmanovi za vyprávění. Je zajímavou výpovědí o škole a učitelích z dob dávno minulých.

Každá historická výpověď je důvodem k zamyšlení. Tato možná nad tím, proč se školáku Grosmanovi stala "škola základem života".

Růžena Váňová

J. M. Palát

*Otevřená okna červen pozdravují,
naposled zavrou se vrata,
naposled okno zavře se.*

Bolí to ?

*Bolí, každička ztráta
jak tříška zadře se.*

*Vždycky se, školo, budeme vracet
a v sobě otevřít slabikář.*

ZŠ

Jak poznáváme známou neznámou přírodu

Také v letošním školním roce pokračuje ve své činnosti ekologický kroužek v ZŠ Vysoké nad Jizerou.

1) Již v září jsme zahájili celoroční přírodovědnou soutěž a pro její nejuspěšnější řešitele se uskuteční 19. 6. exkurze "Kotel 96" se zaměřením na inventarizaci rostlinných a živočišných druhů a na negativní vliv imisi a turistiky v tomto exponovaném území národního parku.

2) V listopadu se 12 dětí 5.-7. třídy zapojilo do školního kola biologické olympiády a 5 z nich postoupilo do kola okresního, které se konalo 16. 5. v Semilech.

Jak jsme dopadli?

1. místo - Šárka Kořínková 6. tř.
2. místo - Jan Večerník 6. tř.
3. místo - Jan Pohanka 6. tř.
5. místo - Ondřej Pražák 6. tř.
9. místo - Ladislav Kobr 6. tř.

Náplní tohoto ročníku olympiády bylo téma "Voda v přírodě".

3) V únoru se 12 dětí zúčastnilo přírodovědné soutěže vyhlášené Správou Krnap Vrchlabí a 3 nejlepší pojedou o prázdninách na 12-ti denní školu mladých přírodovědců na Rýchorách.

Další 4 děti s vynikajícími znalostmi o přírodě pojedou začátkem srpna na odbornou letní školu přírody, kterou pořádá nadace Natura Hradec Králové a koná se opět na Rýchorách.

4) Ke Dni Země 22. 4. jsme připravili celodenní soutěž s určováním rostlin, zvířat, hub, vůně koření a skládáním obrázků krajiny. Celý program byl doplněn otázkami o Zemi, zakončen rozdáváním cen a diaprojekcí z přírody Krkonoš.

5) Poslední akce, která nás v letošním školním roce čeká, je okresní sou-

těž "Poznávání přírodnin", na kterou pojedou 11.6. do Semil nejlepší z nejlepších.

A proč to děláme?

V prvé řadě nás to baví a vyjadřujeme tak svůj vztah k přírodě.

V rámci svých možností chceme postupně navazovat zpřetřhané nitě vztahu "člověk-příroda".

J. Haklová

učitelka přírodopisu

ISŠ

Maturitní zkoušky od 20. do 28. 5. ukončily 4letou docházku do RŠ pro 41 děvčat. Ústním zkouškám předcházely 25. 4. písemné zkoušky z jazyka českého. Ze nebyly právě lehké, můžeme posoudit podle 4 daných témat:

- 1) Spisovatel, k jehož dílům se rádi vracíme - referát
- 2) Hlavním cílem vzdělání není nabytí znalostí, ale schopnost jednat - Herbert Spencer - úvaha
- 3) Úloha doplňků v bytovém interiéru - populárně naučný článek do časopisu
- 4) Lyrické téma na verše J. Seiferta:
*Budem se vracet k růži šípkové,
k té nejprostiší a chudé ze všech růží,
jak vracíme se k tobě, domove,
s otázkou plachou, co ti z nás
kdo dluží.*
volný útvar

Maturovaly 2 třídy a z 41 dívek prospělo s vyznamenáním 7, z toho 2 se samými jedničkami, 3 budou maturitu opakovat v náhradním termínu.

Žákyně RŠ maturovaly ze 4 předmětů, 2 povinných, to byly jazyky český a druhý buď německý nebo anglický, a ze 2 předmětů volitelných, mohly si vybrat z následujících:

ekonomika

podnikání, marketing a obchod práce s osobními počítači

hospodářská administrativa

zdravotní a rodinná výchova

Úroveň maturit byla v českém jazyku a ekonomických předmětech vyšší než loňského roku.

Maturitní zkoušky skončily, ale třetí ročníky RŠ čekají od 17. června závěrečné zkoušky, kterých se zúčastní 32 děvčat. Podle jejich výsledků se pak dívky rozhodnou, zda RŠ ukončí, nebo dostudují a 4. ročník ukončí maturitou.

Zkoušky jsou jednak praktické: výživa, příprava pokrmů a odivání, jednak teoretické: zdravotní a rodinná výchova, ekonomické předměty.

Součástí praktických zkoušek jsou i módní přehlídky v areálu školy, a to 17. a 20. června 1996.

Od 6. června probíhají také závěrečné zkoušky z učebních oborů:

automechanik

farmář, farmářka

opravář zemědělských strojů

V oboru "farmářka" se účastní zkoušek i 9 děvčat.

Úspěšné zakončení všech zkoušek a celého školního roku přeje ISŠ redakce Větrníku

*Z dodaných materiálů zpracovala
L. Hnyková.*

Z KULTURY

Nepochybně nejzajímavější kulturní událostí bylo představení J. Vostrého a J. Menzela *Tři* v tom, které se hráli studenty semilského gymnasia za režie Daniely Hejralové ze známé herecké ochotnické rodiny Hejralových.

Ohlasy

Již třikrát zazvonilo, ale obecnost stále bylo v neklidu. Když se však rozezněly reproduktory s tím, že diváci nesmějí pořizovat žádné zvukové či jiné nahrávky, na chvíli zmlklo. Avšak ne nadlouho, protože hlas se ozval znovu, jen v jiném jazyce, a to v angličtině, ruštině a zřejmě v maďarštině. Proč? Snad proto, aby se úvod opepřil a nebyl tak fádni. Potom, co hlas opět zmlkl, se otevřely dveře a do hlediště vstoupili první dva představitelé, více méně v podnapilém stavu. Pan kapitán se choval trochu neohleduplně, jelikož se rozmachoval velkým dřevěným mečem, div že někoho nezranil. Jeho sluha se pak za ním poslušně loudal s lahví čaje, tedy rumu. Jak se hra vyvíjela dál snad pro ty, kteří na ní byli, nemusím znovu opakovat. O legraci nebyla nouze, to může dosvědčit moje spolužačka, která za své neustálé "tlemení" byla o přestávce napomenuta, aby se ovládala. Ale ona slušně odpověděla, že se prostě nemůže udržet.

Prý jí stačil už jen pohled nebo jediná hláška od kapitána Capítana a výbuch smíchu se nedal zastavit.

I když ne všichni, jistě má většina stejný názor na tuto hru. Musím potvrdit, že letošním osmákům se líbila.

Blanka Kučerová-8. třída

Dne 14.5.1996 se hrálo divadlo v místním Krakonoši. Zvláštní "komedii dell'arte" s názvem *Tři* v tom předvedli mladí herci - studenti gymnasia v Semilech. Uvádíme zajímavý rozhovor s jejich režisérkou Danielou Hejralovou.

1) *Čím se liší normální komedie od komedie dell'arte, kterou jste zahráli tady u nás?*

To, co jsme vám zahráli, nebyla přímo komedie dell'arte, ale měla s ní jistou podobnost. V této komedii vlastně hrávali kočovní herci a spočívala v tom, že jakmile přijeli a rozbaliili věci, udalo se jim téma a na ně improvizovali. Bez jakýchkoliv scénářů či zkoušek. Bývali krásně oblečení, měli pestré a bohaté šaty. Naši herci hodně improvizují - a v tom je právě podobnost.

2) *A jak dlouho se studuje a zkouší podobná hra?*

My jsme hru zkoušeli zhruba od 16. listopadu 1995, což bylo už poněkud pozdě, takže všechno bylo jakoby na poslední chvíli. Scénář jsme obdržela 9. 11., ale bylo v něm třeba udělat spousty změn. Hodně škrtů, a protože část scénáře byla veršovaná, bylo nutné změnit formu. Ale pozor! Přesto v některých pasážích hry byl verš částečně zachován. Vzhledem k tomu, kdy jsme začali, je téměř obdivuhodné, že herci hru vůbec nazkoušeli. Klobouk před nimi dolů.

3) *Scénář jste upravovala vy, ale co kulisy? Zařizování scény a míst, kde budete hrát, kdo všechno spolupracovalo?*

Náš pan školník nám udělal ten domeček se schody. Je universální, proto ho jistě použijeme i na jiné hry, (tedy ten domeček, ne pana školníka). Šaty si na sebe herci sháněli doma. A jinak jsem podstatnou většinu zařizovala já. Jednou už jsem byla tak zničená, že jsem se z toho všeho nervově zhroutila a omdlela jsem. A tehdy, v té těžké chvíli, za mnou přišli moji velcí kamarádi a psychicky mě podpořili. Mám je moc ráda.

4) *Rikáte, že za vámi přišli. Jste tedy dobrá parta?*

Ano, jsme dobrá parta, přirozená, nikdo si nemusí na nic hrát. Vycházíme spolu. Je s nimi zajímavá práce, protože rádi hrají. Při vystoupení si vzájemně pomáhají očima a gesty, jsou spolu ve všech chvílích. Když jednomu vypadne text, je na scéně druhý a vhodně mu nadhodí nebo ho doplní. Může se jeden na druhého spolehnout. Jsme parta i mimo - jezdíme společně na výlety. Mohla bych za ně dát ruku do ohně.

5) *Jak jste všichni zvládli zkoušení?*

Nebylo to lehké, protože všechno probíhalo nonstop. Vůbec jsem nepočítala s maturanty, ale oni hráli. To znamená, že pro ně to byla velká zátěž. Za to je všechno velmi obdivuju. Ale

mám v týmu čtyři talentované lidi, kteří to táhli. To práci usnadňovalo. Představte si to: máte dva pracující, jednoho profesora a šest maturantů, plus semináře, zkoušky, chřipkovou epidemii... V tom všem jsem si připadala jako matka Tereza nebo kus drátu. Každý po mně něco chtěl, někteří ve hře hledali podstatu nebo pointu, která tam není. Byla spousta vysvětlování. Nahrála jsem si je, doma vystříhala kroužky a šoupala jsem s nimi po pomyslném jevišti. Každý kroužek byla jedna postava a její řeč jsem pouštěla z kazetáku. Chtěla jsem tím mimo jiné ušetřit čas, který bychom zahodili hledáním vhodného umístění postav na jevišti. Zkoušeli jsme prakticky všude, kde se dalo. Režie musí být o krok napřed. Chce to klid a být taktičtí, ale na druhou stranu zase jim říci, kde dělají chybu. Všechno jsme si řekli. Nastaly problémy - například Kolombína nebyla s to zkombinovat dohromady řeč, více pohybů a ještě zametat schody. U mně doma hodně zkoušela s kostětem na schodech. Strávili jsme s tím hodně času, ale nakonec to dokázala. Pomohli jí také ostatní, hlavně Míra. Museli trénovat hlas: je nutné mluvit zřetelně a hlasitě. Sdílim s nimi všechno - úspěchy i prohry. Například, když někteří dělali zkoušku na DAMU a JAMU. Jsou to schopní a bezvadní lidé.

6) *Jsou všichni stejně dobří?*

To samozřejmě nejde takhle definovat. Všichni jsou dobří, ale každý jinak. Například Míra je impulzivní, dá se s ním komunikovat, hodně pou-

živá ruce a nohy. A naopak Lukáš hledá podtext, je přemýšlivý, umí všechno do detailu, je kamerová bytost. Prostě je každý jiný - svůj.

7) *A jak to probíhá kolem vystoupení?*

Jsem tím lidí, jestli nerozhodne jeden, musí druhý. Ale pochopitelně hlavní aktér je režisér.

8) *Co plánujete s tímto představením do budoucna?*

Naše hra je co představení lepší a lepší, ale teď už budeme končit, neboť příští týden mají maturanti svaťák. Prostě když se maturuje, musí divadlo stranou. Jednou jsme také byli pozváni na přehlídku, rádi bychom šli, ale krylo se to s přijímacími zkouškami. Takže vidíte, že není lehké pracovat s maturanty. Ale patří jim obdiv, že to všechno dokázali.

9) *A odkdy existuje divadelní spolek na vaší škole?*

Na téhle škole se už z dřívějších střídají generace divadla. My jsme začali v roce 1991. Pan ředitel Plachta nám vyjde ze vším vstříc. Je to bezvadný ředitel.

10) *A na závěr, co byste řekla - něco z vás?*

No, já nevím. Asi to, že když bude parta skvělých lidí, kteří si nezávidí, pomáhají si a mají se rádi, dá se divadlo hrát i na zastávce autobusu.

S Danielou rozmlouvaly:

*L. Balatková, D. Pluhařová,
P. Vrabcová a E. Kašpárková,
studentky II. tř. ISŠ*

Dobrá parta v "tom"

14. května měli ctitelé divadla ve Vysokém možnost shlédnout student-ské představení souboru Gymnasia I. Olbrachta ze Semil. Vybrali si hru ve stylu komedie dell'arte, s kterou kdy-si slavil úspěch Činoherní klub Praha a mnozí si ji možná pamatují z televiz-ního záznamu.

TRÍ V TOM rozehrálo 10 studentů s jedním profesorem v tempu, s evi-dentní chutí a snahou pobavit a roze-smát, ovšem - místy to některé svádě-lo k přehrávání. Typ hry, způsob hraní, recesní kostýmy i občas trošku laciné repliky asi (a je to pochopitelné) nevy-hovovaly starším divákům zvyklým na jiné divadlo. Bezespory však chytl omládež a myslím, že většina návštěv-níků strávila příjemný oddechový večer v dobré náladě. Sympatická par-ta mladých lidí byla dobře sehraná, herecké výkony bez zádrhelů. Nejvý-razněji na sebe upozornil a největší úspěch měl představitel Capitana. Velkou zásluhu na celkovém vyznění jejich vystoupení má jistě režisérka Daniela Hejralová, která, jak vím, zkouškami žila a brala je víc než zod-povědně.

Je moc dobře, že jsme mohli vidět v sále Krakonoše zase něco nového. Pro aktéry je zřejmě velkým plusem, kromě potlesku, zapálená práce na divadle, při které jsou všichni v "tom".

Ivana Rehořová

V Praze je blaze

Rekl bych, že vstávat v pátek ve čty-ři hodiny ráno nemá rád nikdo. Já jsem musel, protože jsme jeli s Ivou Reho-řovou a Monikou Žantovou na tříden-ní pobyt do Prahy 24.-26. května. Bylo to za odměnu v soutěži, kterou děláme každoročně. Letos bylo téma "10 nej-našeho města". Po osmé hodině jsme stáli na autobusovém nádraží Florenc.

Batohy jsme zanechali v úschovně a vyrazili po vzájemné domluvě smě-rem na Staroměstské náměstí. Orloj ukazoval zrovna za deset minut devět, když jsme si sedali na lavičku pod sochou Mistra Jana Husa. Po odbití deváté jsme odešli na Karlův most, kam jsme ovšem dorazili až po hodině, poněvadž jsme zabloudili. Nerudov-kou jsme šli na Pražský Hrad. Proh-lídka Plečnickových zahrad v areálu Hradu se nám strašně líbila. Poslechli jsme si zpívající fontánu v Královské zahradě a tramvaj a metrem sjeli na Výstaviště. Tam byla výstava Svět kni-hy 96. Různá nakladatelství předvádě-la své novinky a nenovinky. Albatros zrovna křtil knihu Encyklopedie roc-ku. Odtud jsme se vypravili na židov-ský hřbitov. Jenže byl zrovna židovský svátek a všechno od hřbitova až po synagogy bylo zavřeno. Tak jsme si poseděli před domem, kde bydlí herec Bartoška. Už byl čas jet na ubytovnu. V sobotu jsme vstávali už v půl sedmé, aby se všechno stihlo. Zahájení sjezdu Klubu mladých čtenářů v Karlínském spektru, kvůli kterému jsme jeli do

Prahy, bylo v devět. O něco později byla beseda se spisovateli a kreslíři. Byly tam třeba spisovatelky Eliška Horelová, Iva Procházková nebo Ilo-na Borská, ze spisovatelů bych jmeno-val asi pana Kahouna. Z kreslířů pana Jágra a nejnámějšího pana Smetanu, jehož postavíčky Křemílka a Vocho-můrky nebo malé čarodějnice jsou skutečně okouzlující.

Opoledne jsme měli do pěti hodin čas. Vydali jsme se tedy na Letnou. Jakmile jsme vylezli nahoru k tomu obrovskému metronomu, začalo přšet. Utekli jsme do Umělecko prů-myšlového muzea. Vystavované expo-náty z různých slohů nás nadchly. Shodli jsme se na tom, že bychom se hned přestěhovali na zámek. V pět hodin začínalo představení v Karlín-ském divadle v suterénu, kde je nejspíš přechodně umístěn Semafor. Jmeno-valo se V hlavní roli písnička. Bylo to nádherné. Ke konci ještě zpívali pís-ničky ze začátků Semaforu, a to zpíva-la i Iva. Po divadle u šatny nám pro-zradila šatnářka, že herci odcházejí zadním vchodem. Zastihli jsme tam paní Molavcovou, pana Suchého a Pepu Nose. Všichni byli hrozně milí a podepsali se nám. Iva si je s námi "vyblejskla". Budu mít památku navždy.

V neděli ráno nám byla umožněna prohlídka reprezentačních sálů Hradu i Špaňelského sálu, kde večeřela brit-ská královna Alžběta. Čekání nám zpestřilo vyzvánění zvonů na věži Sv. Víta. Taková zajímavost - největšího Zikmunda rozhoupává deset lidí.

V jedenáct jsme se vrátili na tzv. volnou tribunu. Porota v ní hodnotí práce a beseduje s dětmi o tom, co se jí líbilo. Naši práci hodnotila dobře a např. ji zaujaly recepty z vysokého zeli. V poledne bylo zakončení sjezdu a potom oběd. Rozhodli jsme se jít na Václavské náměstí. Dali jsme si výborný zmrzlinový pohár. Pak jsme se po Národní třídě kolem Národního divadla dostali přes most I. máje na Střelecký ostrov a bylo tam krásné posezení. Prošli jsme se i po vedlejším Žofíně. A už jsme jeli na Florenc, vyzvedli batohy a odešli na zastávku. Cesta utekla rychle, protože jsme usnuli a probudili v Turnově. Ve Vysokém jsme byli coby dup a už jsme se loučili.

Díky tomuto sjezdu jsem navázal nové kontakty se svými vrstevníky z Moravy. V Praze je blaze, mně se to na tyhle tři dny splnilo.

Jan Hejral ml.

Novinky v městské knihovně

Detektivky

J.Patterson: A pavouk přichází
J. Creasey: Případ Londýn-Miami
První tučet (12 detekt. povídek svět. autorů)

Sci-fi

P. Anthony: Modrý adept
A. C. Clarke: Kolébka
O. S. Card: Xenocida
Nebula 1966 (Nejlepší povídky)

Dívčí

L. Lanczová: Blbej fór
Tajná láska
M. Harasimová: Jsi můj osud

Pro ženy

L. Kořínková: Dieta?
R. Waller: Pomalý valčík v Cedar Bend (láska v Indii)
B. Wood: Pod africkým sluncem (rodina)
R. Pilcher: Pustý dům (rodina)
E. Bombeck: Svátost manželství (humor)
C. McCullough: Pokušení (vojen. nemocnice v Tichomoří)
J. Šmíd: Malá Matty (humor Texas)

Napínavé

S. Sheldon: Mistrovská hra (dědictví)
K. Radish: Běž, Bambi, běž (skut. příběh uprchlé odsouzené policistky)
A. a S. Golonovi: Angelika 13-Cesta naděje
T. H. Block: Nebeská past (letadla-katastrofy)
L. S. Camp: Conan Osvoboditel
W. Boyd: Modré odpoledne (Filipíny poč. 20. století)

Společenské

A. Myrer: Zelená touha (Amerika 1. pol. 20. století)

Herecké

J. Vondrák - M. Donutil: Uprostřed běhu
J. Bek - P. Hofec: Každý den radost

Různé

T. F. Brooks: Hello boys! (Cesta V. sboru US Army z Louisiany do Plzně)
W. Weischedel: Zadní schodiště filozofie (Myšlenky a život 34 velkých filozofů)
Kniha olympijských her
L. L. Hay: Miluj svůj život (new age)
P. Dobeš: Něco o Americce (cestopisné črty)

I. Řehořová

Pojďte s námi do pohádky

Čtvrtek 30. 5. byl pro děti svátečním dnem. Již ráno je maminky proměnily za pohádkové bytosti. Přišly mezi nás princezny, kocour v botách, zmrzlinář, ale i Karkulka s voňavou bábovkou v košíku a Honzik, kterému maminka napekla plný raneček buchet.

Během dopoledne se plnily úkoly z pohádek, kde si děti procvičovaly paměť, odvalu a bystrost. Celé dopoledne bylo veselé, hrály se pohádky a zpívalo se i ve městě, kde se děti ukázaly v krásných kostýmech.

Děkujeme všem za dárky a sladkosti. Patří mezi ně Josífkovi, manželé Fišerovi, Bachtíkovi, Fejklvi, zaměstnanci nákupního střediska (oddělení potravin), p. Bečky a p. Pálivce.

Kolektiv MŠ

Z HISTORIE dávné i nedávné

Stará Ves, část 6 - závěr

Vážení čtenáři,

z posledních zápisů kroniky bylo skutečně velmi obtížné vybrat neobvyklosti, neboť kronikář zřejmě musel psát hlavně o schůzích, o politickém životě obce Stará Ves. Domnívám se, že přesto některé záznamy byly docela odvázné a zajímavé.

1969

21. srpna listonoši rozdávali letáky z OV KSČ k 21. srpnu, v nichž se vybízelo, aby se občané nedali strhnout reakcí placenými manipulátory k nepředloženým činům a aby se věnovali tvořivé práci pro blaho socialismu.

Jiné letáky vyzývaly k protestním akcím, aby lidé šli do práce pěšky, aby nenakupovali noviny a v poledne měli 5 minut výstražné stávkovat.

1970

Z velkého sucha se hojně rozmohla na bramborách mandelinka, po cestách bylo hodně prachu, otava nerostla, a kde bylo málo hlíny, vadla.

Koncem roku bylo v obci v soukromém sektoru 306 slepic, 25 kohoutů, 46 koz, 1 prase, 1 ovce a 2 krávy. Státní statek měl 64 krav, 64 jalovic, 3 telata.

1971

Lesní správa se rozhodla zalesnit všechny svahy, z nichž státní statek nesklízal trávu, bylo to i mezi domy, z čehož bylo mezi lidmi veliké pobouření, toho lesního bylo ve Staré Vsi víc než dost.

Ve Vsi žilo 68 důchodců, 23 dětí a 45 obyvatel chodilo do práce.

1976

Dne 1. ledna přestala být Stará Ves samostatnou obcí a stala se osadou města Vysokého nebo spíše přípoje- nou obcí.

Kronika končí 29. 5. 1979 a její úpl- ně poslední zápis zní: Ten rok byl přes hodnou úrodnost nepravý a ani celé léto se v něm nikdo doopravdy neo- hřál.

L. Halířová

S P O R T

KČT - Klub českých turistů

Já mnohé kraje křížem krážem prošel, však ten, nad kterým pnou se Krkonoše, nejděle v srdci budu nosit.

Tohle asi cítí všichni opravdoví turisté, kteří putují našim krajem, účastní se nejrůznějších pochodů a především ti, kteří tyto pochody

vymýšlejí, připravují a organizují s vel- kým elánem, s radostí, že se podaří dobrá věc, a kteří této činnosti věnují spoustu svého osobního volného času.

S dvěma z nich, kteří mají největší podíl na zdaru těchto akcí, jsem si povídala na zahrádce v příjemném jar- ním podvečeru. Byli to pan J. Jirouš a p. P. Šalda.

Námětem byl pochod Jarním kra- jem zapadlých vlastenců u příležitosti vyhlášení Dne rodinné turistiky 25. května 1996. Byl to pochod jubilejní, dvacátý. To číslo už něco signalizuje. Vzniká záslužná a významná tradice. Mladí turisté z doby před 20 lety při- cházejí už coby otcové s dětmi, s rodi- namí, nezdídka i dědeček s vnoučaty.

Jak to bylo před těmi 20 lety? Jistě vás bude zajímat, milí čtenáři, kdo založil tyto dálkové a turistické pocho- dy (DP, TP).

Zakladatelem této činnosti v Klubu českých turistů (KČT) je pan J. Jirouš, který je už 15 let také jeho předsedou.

Letošní ročník byl pronásledován nepříznivým počasím. Zdálo se dokonce, že snad žádní turisté pro déšť nepřijdou. Brzdou jsou i autobusy, které v sobotu téměř nejezdí a jiné spojení do Vysokého není. Účastníci jsou tedy převážně místní, z blízkého okolí a tzv. skalní turisté. Nakonec se 20. výroční- ho pochodu zúčastnilo 110 turistů. Letos poprvé byly zařazeny i cyklotra- sy pro silniční i horská kola. V této čas- ti bylo 40 účastníků.

Pěší túry byly: 12 km (pro děti) vět- ně paseckého musea, které dětem svým zajímavým vyprávěním zpestřil

pan Jón, ved. musea. Výlet sponzoro- valy býv. Papírny, dnes EMBA-Paseky nad Jizerou.

25 km - trasa vedla přes Štěpánku a Lesní chatu,

35 km - trasa měla v programu i Bozkovské jeskyně.

Cyklotrasy byly také 3:

25 km přes Příchovice

40 km přes Polubný a Kořenov

65 km přes Dvoračky a Rezek

Letošního pochodu se zúčastnila i skupina německých hostů z Jablonce n. Jizerou. Cíl a start je v Šachtách. Každý účastník dostane po zaplacení startovního (5.- a 10.-Kč) mapku tra- sy. Na všechny cyklookruhy je možno napojit se v kterékoli jejich části. Po ukončení obdrží každý účastník pamětní list.

Nesmíme ale zapomenout na to nejdůležitější, to, co je vlastně pod- statné - zážitek z krásné jarní přírody, nezapomenutelné výhledy do okolí, požitek z pobytu na čerstvém vzdu- chu. Ani trochu deště někdy neuško- dí. Vítr odvané starosti všedního dne a aspoň na chvíli, na nějaký třeba i krátký čas, vnímá člověk velikost pří- rody a krásu kraje "který nejděle v srdci budeme nosit."

L. Hnyková

KČT bude ve Větrníku uveřejňovat zajímavosti ze své činnosti pravidelně od příštího čísla. Pokud máte zájem, můžete se zúčastnit jednodenních výle- tů do okolí. Informace jsou jednak ve vývěsní skřínce, nebo je podá p. J. Jirouš a p. P. Šalda.

Společenská kronika

Životní jubilea oslavili:

Sklenářice

5.6. Václav Metelka 72 let
20.6. Anna Rydvalová 71 let

Helkovice

14.6. Marie Pěničková 81 let
19.6. Bohumil Martinec 77 let

Trč

1.6. Vlasta Hlůžová 71 let
16.6. Anna Hakenová 75 let
19.6. Jindřiška Večerníková 77 let

Vysoké nad Jizerou

3.6. Antonín Vaverka 84 let
14.6. Jiřina Ďoubalíková 73
19.6. Dr. Václav Lukáš 84 let
19.6. Josef Rón 70 let
26.6. Petr Ceč 79 let

**8. 6. 1996 oslavili
zlatou svatbu
manželé Milada a Josef
Soukupovi
z Vysokého nad Jizerou
čp. 312**

Blahopřejeme

Úmrtí

2. 5. 1996 zemřel v Lomnici n. Popelkou pan Jaroslav Hájek - 60 let

3. 6. 1996 zemřela ve Vysokém n. Jiz. paní Anna Pohanková - 71 let

16. 6. 1996 zemřela ve Vysokém n. Jiz. paní Marie Bartoňková - 84 let

Čest jejich památce.

Se značným zpožděním jsme se dozvěděli, že již 4. 3. 1996 zemřela v Domově důchodců v Rokytnici n. Jiz. nejstarší občanka našeho města, 98 letá paní Františka Fialová. Při jejích 95 letých narozeninách jsme ji s p. starostou navštívili a přáli, aby se dožila 100 let. Nebylo jí to dopřáno a jedinou vzpomínku na ni představuje chaloupka pod strání "na vinkli".

Redakce

REKLAMA

Česká spořitelna, a. s. pobočka ve Vysokém nad Jizerou

oznamuje klientům, majitelům platebních karet České spořitelny, že je opět v provozu

BANKOMAT
v budově spořitelny na náměstí.

V případě zájmu o vydání platební karty se informujte v místní pobočce. Platební karty vydáváme též důchodcům, kterým je výplata důchodu převáděna na spořicí účet.

Nákupní středisko ve Vysokém nad Jizerou
přijme

2 pokladní
a
1 prodavačku

Vítány jsou vyučené síly s praxí.
Zájemci se mohou informovat u p. vedoucí B. Středové.